

Izreka

1. Članak 12. stavak 3. točku (a), treći podstavak Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2001/4/EZ od 19. siječnja 2001. zajedno s njezinim Prilogom H kategorijom 5. i člankom 98. stavcima 1. i 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost zajedno s njezinim Prilogom III. točkom 5. s obzirom na načelo porezne neutralnosti treba tumačiti tako da im nije protivno da te dvije vrste usluga gradskog prijevoza putnika i njihove prtljage, i to s jedne strane prijevoz taksijem i s druge strane prijevoz vozilom koje se iznajmljuje s vozačem, podliježu različitim stopama PDV-a, jednoj sniženoj, drugoj standardnoj, ako, s jedne strane, zbog različitih zakonskih uvjeta kojima su podvrgnute te dvije vrste prijevoza djelatnost gradskog prijevoza putnika taksijem predstavlja konkretan i poseban vid kategorije usluga prijevoza putnika i njihove prtljage obuhvaćen navedenom kategorijom i točkom 5. navedenih priloga tim direktivama te ako, s druge strane, navedene razlike imaju odlučujući utjecaj na odluku prosječnog korisnika da izabere jednu ili drugu.
2. Nasuprot tome, članak 12. stavak 3. točku (a) treći podstavak Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2001/4, zajedno s njezinim Prilogom H kategorijom 5. i članak 98. stavke 1. i 2 Direktive 2006/112, zajedno s njezinim Prilogom III. točkom 5., s obzirom na načelo porezne neutralnosti treba tumačiti tako da im je protivno da te dvije vrste usluga gradskog prijevoza putnika i njihove prtljage, i to s jedne strane prijevoz taksijem a s druge prijevoz iznajmljenim vozilom s vozačem, podliježu različitim stopama PDV-a kada na temelju posebnog ugovora koji se primjenjuje istovjetno na taksi poduzeća i poduzeća za iznajmljivanje vozila s vozačem koja su stranke toga sporazuma prijevoz putnika taksijem ne predstavlja konkretan i poseban vid prijevoza putnika i njihove prtljage i da se ta djelatnost ostvarena u okviru navedenog ugovora, s točke gledišta prosječnog korisnika, smatra sličnom djelatnosti gradskog prijevoza putnika vozilom koje se iznajmljuje s vozačem, a što treba provjeriti nacionalni sud.

⁽¹⁾ SL C 399, 22.12.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Okresný súd vo Svidníku – Slovačka) – Pohotovosť s.r.o. protiv Miroslava Vašute

(Predmet C-470/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Ugovor o potrošačkom kreditu — Nepoštene odredbe — Direktiva 93/13/EEZ — Izvršenje arbitražnog pravorijeka — Zahtjev za intervenciju u postupak izvršenja — Udruga za zaštitu potrošača — Nacionalno zakonodavstvo ne dozvoljava takvu intervenciju — Postupovna autonomija država članica)

(2014/C 112/10)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd vo Svidníku

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pohotovosť s.r.o.

Tuženik: Miroslav Vašuta

u prisutnosti: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Okresný súd vo Svidníku – Tumačenje članka 6. stavka 1. i članka 8. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95., str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.) kao i članka 38. i 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije – Ugovor o potrošačkom kreditu – Izvršenje arbitražnog pravorijeka – Zahtjev za intervenciju udruge za zaštitu potrošača u postupak izvršenja – Nacionalno zakonodavstvo ne predviđa mogućnost intervencije trećih – Mogućnost da nacionalno zakonodavstvo prizna takvu intervenciju

Izreka

Direktivu Vijeća od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, naročito njen članak 6. stavak 1., članak 7. stavak 1. i članak 8., zajedno s odredbama članka 38. i 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, treba tumačiti na način da se oni ne protive odredbi nacionalnog prava koja ne dozvoljava udruzi za zaštitu prava potrošača da intervenira na strani potrošača u postupku izvršenja pravomoćnog arbitražnog pravorijeka koji se protiv njega vodi.

(¹) SL C 46, 16.2.2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Augstākās tiesas Senāts – Latvija) – SIA Greencarrier Freight Services Latvia protiv Valsts ieņēmumu dienests

(Predmet C-571/12) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Carinski zakonik Zajednice — Članak 70. stavak 1. i članak 78. — Carinske deklaracije — Djelomični pregled robe — Uzorkovanje robe — Netočna oznaka — Proširenje rezultata na istovjetnu robu obuhvaćenu ranijim carinskim deklaracijama nakon njenog puštanja — Naknadna provjera — Nemogućnost zahtijevanja dodatnog pregleda robe)

(2014/C 112/11)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākās tiesas Senāts

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA Greencarrier Freight Services Latvia

Tuženik: Valsts ieņēmumu dienests

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Augstākās tiesas Senāts – Tumačenje članka 70. stavka 1. prvog podstavka i članka 78. stavka 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992., o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.) – Primjena rezultata djelomičnog pregleda robe iz carinskih deklaracija na identičnu robu iz drugih deklaracija – Prihvatljivost takve prakse carinskih tijela – Naknadna provjera – Proširenje rezultata pregleda na deklaracije koje se više ne mogu pregledati

Izreka

Članak 70. stavak 1. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92, od 12. listopada 1992., o Carinskom zakoniku Zajednice treba se tumačiti na način da, s obzirom na to da je primjenjiv samo na robu koja je bila predmetom „iste deklaracije“, kada tu robu carinska tijela pregledaju tijekom razdoblja koje prethodi puštanju spomenute robe, ta odredba ne dopušta tim tijelima, u predmetu kao što je ovaj u glavnom postupku, proširiti rezultate djelomičnog pregleda robe navedene u carinskoj deklaraciji na robu navedenu u ranijim carinskim deklaracijama čije puštanje su ta ista tijela već odobrila.